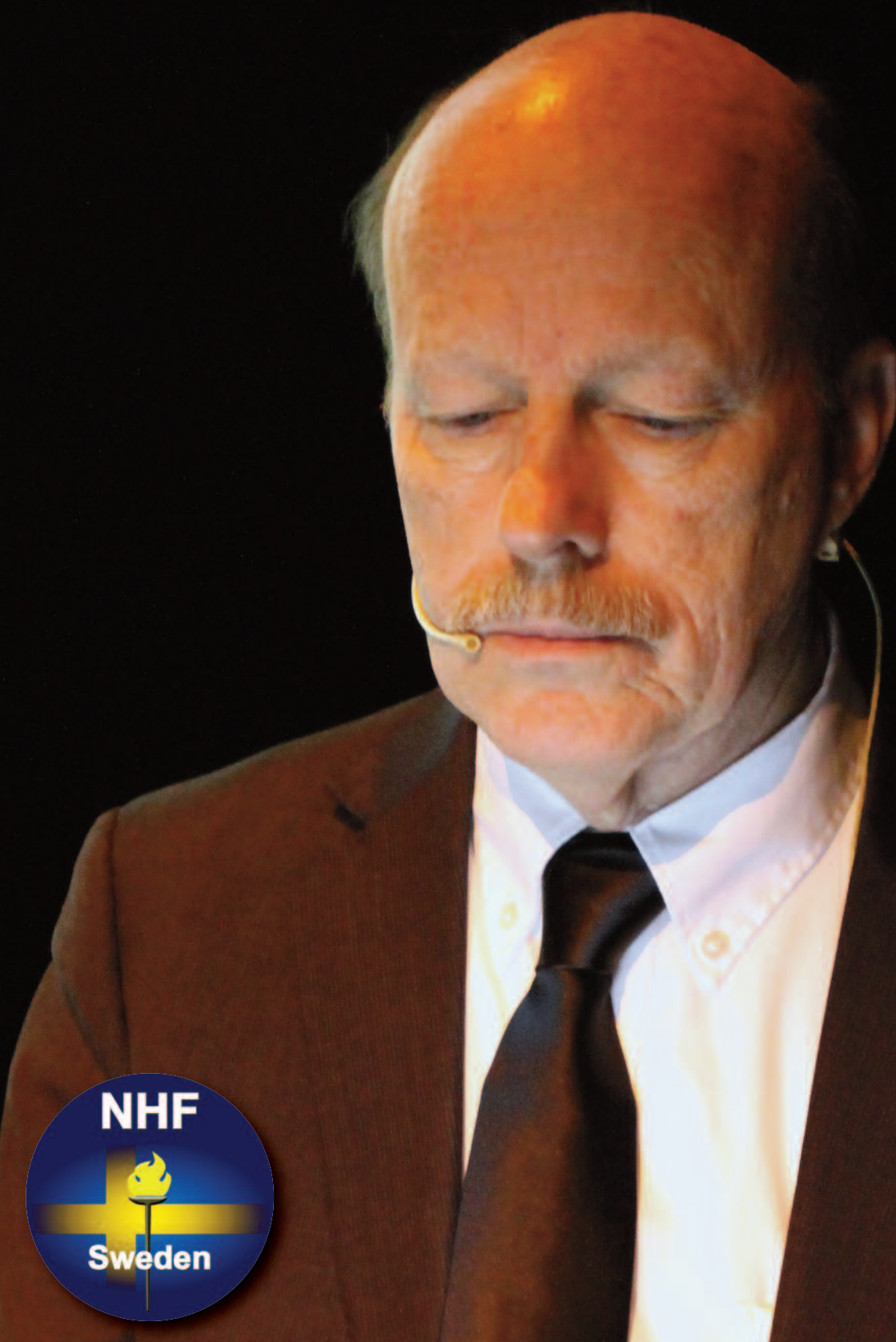

Nr 2/2017
Årgång 1

hÄlsoFRihet

NHF Sweden
representerade NHF
i Codex Alimentarius

En insider rapporterar
från vaccinindustrin

Framtida tvång att
vaccineras på gång?

Guldmjölk, drycken
som skyddar dig mot
diverse sjukdomar

Pandemrix? Nix!

Kolloidalt silver
mot HD i rätten

Landstingens
skyldigheter

Tidningen för din hälsofrihet

Bli medlem i NHF Sweden!

Medlemskap inklusive tidningen Hälsofrihet, för medlemmar som är bosatta i Norden, kostar 220 kronor per år (du får 4 nummer). Om du bor utanför Norden, så kostar det 300 kronor per år att få tidningen.

Läs mer på hemsidan www.thenhf.se

Medlemsavgiften betalar du in på bankgiro: 445-6182 eller swish: 123 233 91 66

Om du till exempel har en klinik, ett företag eller om du är medlem i någon förening, så kan du även köpa flera tidningar av samma nummer och sälja dem vidare eller ge bort dem till vänner, kunder eller patienter.

**High-5:
5 nummer 4 ggr/år
kostar 640 kronor.**

**Hang-10:
10 nummer 4 ggr/år
kostar 1 160 kronor**

**Hard-20:
20 nummer 4 ggr/år
kostar 2 080 kronor**

Dessa priserna gäller endast inom Norden.

Kontakta tidningsredaktionen för andra prenumerationsvolymerna och för multiprenumerationer utanför Norden.

Innehållsförteckning

- 3: Vaccinvansinnet fortsätter!**
Chefredaktören betraktar den pågående vaccinationspropagandan och den desinformation som sprids via offentlighetens kanaler.

- 4: NHF:s outtröttliga kamp**
Föreningens ordförande blickar tillbaka på det år som har varit och det som NHF Sweden har uppnått.

- 5: Politikerna försöker att genomföra tvångsvaccinationslagar**
Två moderata riksdagspolitiker vill tvångsvaccinera oss.

- 6-7: En insider talar ut om vaccinindustrin**
Mehdi Nohedi har arbetat inom adjuvansindustrin och i en intervju med NHF Sweden talar han ut.

- 8-9: Internationellt hälsoseminarium i Göteborg**
Fyra lysande föreläsare höll sina föredrag vid årets seminarium på Kultrum i Partille.

- 10-15: Pandemrix? Nix!**
Vi gör en historisk överblick av Pandemrix-vaccinet – en av de största, medicinska skandalerna i modern tid.

- 16-18: NHF Sweden på konferens i Chennai i södra Indien**
NHF Sweden hade i Michael Zazzio och Sara Boo två delegater, vilka var med på den tredje Codex Alimentarius-konferensen om kryddor och kulinariska örter.

- 19: Gränsvärden för vitaminer och kosttillskott**
Livsmedelsverket ska utreda och vid behov införa föreskrifter enligt regeringsbeslut. Domstolsutslag gav vitamin- och mineralförsäljarna rätt.

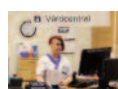
- 20-21: Guldmjölk, en gyllene dryck gjord på gurkmeja**
Gurkmeja motverkar en rad olika sjukdomar, däribland cancer. Läs om den gyllene drycken och hur man tillreder den.

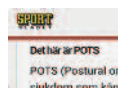
- 21: Värva nya medlemmar och vinn 15 liter kolloidalt silver.**
Tävlingen pågår under hela året och vinsten är 15 liter KS. Ju fler medlemmar du värvar, desto större chans har du att vinna 15 liter kolloidalt silver.

- 22-25: Kolloidalt silverrättegången i Helsingborg**
Rättssäkerheten sattes helt ur spel. Juryns beslut stred mot lagen.

- 26-30: Landstingens skyldigheter enligt lagstiftningen**
En ny hälso- och sjukvårdslag började gälla den 1 april i år. Vi gör en fördjupad analys av lagen som är tvingande för landstingen och tar samtidigt upp exempel på området.

- 31: Nyheter i korta drag**
Massmedia censurerar medvetet information om riskerna med vacciner. FN dömer ut användningen av bekämpningsmedel. Nu förbättras kontrollen av läkemedelsbolagens ersättningar till läkarna.

- 32: Vaccinationsvisan**
Glädje och sång i kampen mot skadliga vacciner.

Informera dig själv om vacciners bieffekter – för det gör varken sjukvårdspersonal, eller myndigheter

Mehdi Nodehi är en insider från adjuvansindustrin, han arbetade bland annat som produktchef på ett svenskt företag som tillverkade vaccinadjuvans. Han tog sin uppgift på fullaste allvar och trivdes med det ända tills han insåg att han befann sig i en miljö som inte stämde överens med den egna moraliska kompassen. Då hoppade han av. NHF Sweden låter Mehdi komma till tals genom att svara på några frågor.

– Berätta lite om din bakgrund utbildning och arbete.

– Jag är i grunden biokemist och tog min master of science (MSc) examen vid Uppsala Universitet.

På mitt sista jobb inom läkemedelsindustrin så var jag produktchef i ett vaccinadjuvansföretag. Mitt jobb där var kort sagt att utveckla, marknadsföra och sälja in ett specifikt vaccinadjuvans gentemot vaccintillverkarna, det vill säga de stora läkemedelsbolagen. Under den perioden deltog jag i flera stora vaccinkonferenser där VD:ar, marknadschefer och vetenskapsmän anställda av läkemedelsbolagen samt representanter från WHO deltog.

– Vad gör ett adjuvansföretag och vad var din roll i det?

– Ett adjuvansföretag tillverkar så kallade vaccinadjuvans. Adjuvans är en ingrediens som används i stort sett i alla vacciner som tillverkas i dag. Det är något som tillsätts i vacciner för att potentiella (det vill säga stimulera, irritera, kicka igång) immunförsvaret. Alla adjuvans som används i de vacciner som finns på marknaden i dag har en bevisad toxisk (det vill säga giftig) effekt och internt inom branschen menar man då att denna toxiska effekt är nödvändig för att stimulera immunförsvaret, vilket inte är hela sanningen.

Det finns många olika sorters adjuvans, men det finns inte alls så många adjuvansföretag. Det beror på att de flesta patent och rättigheter till adjuvanteknologier oftast ägs av läkemedelsbolagen själva. Det adjuvansföretag som jag var anställd hos var ett litet så kallat innovationsbolag som hade patent på ett nyupptäckt och ganska banbrytande adjuvans.

Teknologin byggde på en svensk forskares, nämligen Dr. Bror Moreins, upptäckt om att man kunde använda saponiner från ett träd,

såpträdet (*Quillaja saponaria*) som enbart fanns i Chile, för att tillverka ett naturligare vaccinadjuvans som bevisligen stimulerade/potentierade immunförsvaret men med en nästintill icke-toxisk effekt, till skillnad från de adjuvans som redan användes. Denna unika egenskap visste vi skulle vara en överlägsen fördel gentemot de bevisligen toxiska aluminiumsalter som vanligen tillsattes i de vacciner som redan fanns på marknaden.

Min roll som produktchef var en affärsutvecklande roll. Jag skulle med alla medel förmedla denna kunskap om teknologins överlägsna fördelar till vaccinbolagen och därmed sälja in vårt säkrare adjuvans så att den skulle användas i deras vacciner i stället för deras egna och bevisligen toxiska adjuvans. Vi trodde givetvis att strävandet efter säkrare vacciner var en självklarhet, även för läkemedelsbranschen och läkemedelsbolagen. Så detta skulle bli en bra affär som samtidigt skulle gynna slutanvändaren av produkten, det vill säga allmänheten – en win-win-win situation. Bra för vårt bolag, bra för vaccinbolagen och bra för vaccin-användaren. Så i det avseendet var det ett ganska roligt och tillfredställande arbete, i alla fall tills jag såg igenom fasaden och det hela vände totalt.

– Du har vänt dig mot adjuvansindustrin, och vill inte arbeta där mer; vad var det som du ogillade och gjorde att du slutade?

– Jag har inte vänt mig mot adjuvansindustrin specifikt, utan snarare vänt mig ifrån läkemedelsindustrin.

Efter cirka två år av massivt ”lobbande” och marknadsföring gentemot läkemedelsbolagen så började jag inse att industrin inte var intresserad av säkrare adjuvanteknologier. Läkemedelsföretagens forskare som arbetade på lägre nivå köpte in vår prova-på-produkt och var alltid väldigt nöjda med resultaten som de fick i sina provexperiment.

Det fick ett högt immunstimulerande svar och ett nästintill icke-toxisk effekt, men det stannade nästan alltid där, bortsett från djurvacciner där det finns en given ekonomisk vinst med att boskapen inte dör eller blir alltför sjuka. Beslutsfattarna i vaccinföretagen som tillverkar vacciner för människor var helt enkelt inte intresserade av att byta ut sina adjuvans. De var redan väldigt bekväma med sina egna aluminiumsalter och diverse andra adjuvans som hade blivit accepterade som vacciningredienser trots sina bevisligen toxiska effekter.

Det var ju ingen som protesterade mot detta direkt. Varken läkare, allmänheten eller myndigheter verkade ha koll på vaccinadjuvansernas toxiska effekt. I stället uppmanades det febrilt från alla dessa att vacciner var ”säkra och effektiva”, trots att de i själva verket var helt ovetande om att vacciner innehåller toxiska adjuvans. Det gjorde att jag började förstå vilket järngrepp de stora läkemedelsbolagen hade fått på marknaden. Jag insåg att så länge de stora bolagen dominerade marknaden så skulle vacciner aldrig utvecklas till att bli säkrare för allmänheten, och med det så försvann det roliga i det hela för min del, det vill säga att jag skulle få vara med och driva på utvecklingen för att få fram säkra vacciner till folket.

När jag deltog i större vaccinkonferenser blev jag ibland inbjuden på middagar av chefer och anställda från läkemedelsbolagen. Där observerade jag ofta hur cheferna från läkemedelsbolagen uppvaktade och bjöd representanter från WHO på dyra viner och dyra måltider och hur vänskapliga de var med varandra på ett underligt sätt. Det var mycket tydligt att de hade känt varandra hela sina yrkeskarriärer och accepterade sina roller som ”uppvaktare” och ”uppvaktad”.

Det var dystert att inifrån upptäcka hur dessa storbolag via hård lobbyism i nästan ett decennium hade lyckats bygga upp ett slags läkemedelsindustriellt komplex. Ett komplex som bestod av läkemedelsbolagens ägare som via sina högt uppsatta chefer och anställda hade skapat djupgående relationer med representanter från WHO, statliga organisationer (såsom Socialstyrelsen och Läke-medelsverket) och de stora mediaorganisationerna för att systematiskt hålla varandra om ryggen. Min position inom branschen gjorde att jag kunde se vad som hände bakom kulisserna, där jag fick vara med och

direkt uppleva korruptionen inifrån när den utspelade sig som mest kring svininfluensaskandalen 2009. Korruptionen blev så uppenbar för mig då att jag tröttnade på det hela och under sommaren 2010 sa jag upp mig. Sedan dess har jag aldrig gått tillbaka till den branschen igen. I dag driver jag min egen konsultfirma som är verksam inom mer än en bransch. Jag känner mig mycket mer tillfreds med mig själv nu jämfört med när jag jobbade för läkemedelsbranschen.

– Vad är ditt ställningstagande angående vaccin? Finns det några vacciner som du är för eller starkt emot?

– Det är ett vetenskapligt faktum att alla vacciner innehåller giftiga adjuvans och konserveringsmedel som bidrar till diverse olika autoimmuna och neurologiska sjukdomar, vilket jag har skrivit utförligt om på min blogg med specifika referenser till forskningsstudierna. Därför är jag inte längre en vaccinentusiast, vilket jag en gång i tiden faktiskt var.

Efter att jag sa upp mig från mitt arbete som produktchef så började jag på egen hand efterforska ännu djupare i vaccinbranschen. Till min fasa så upptäckte jag att vacciner förutom adjuvanserna och konserveringsmedlen även innehöll massvis av andra högst tvivelaktiga ingredienser såsom diploidceller från humanfoster, cancerogena ämnen som formaldehyd, celler från nötkreatursfoster, stearinsyra, bikarbonat samt jästextrakt! Detta var något som varken allmänheten, läkare, politiker, myndigheter eller ens anställda på lägre instanser inom läkemedelsbolagen hade någon som helst koll på!

– Finns det något mer som du vill förmedla som du har lärt dig som ”insider”, inom adjuvansindustrin och som vi andra – som inte har insyn – borde veta?

– Vacciner innehåller dokumenterat giftiga adjuvans och konserveringsmedel och det ger livshotande och väldigt allvarliga bieffekter. Det finns massvis med vetenskapliga studier som påvisar detta. Jag har refererat till dem i min blogg.

Läkarna är i regel för dåligt utbildade för att veta detta. Så nästa gång en läkare insisterar på vaccination och säger att de är väldigt säkra och effektiva, så kan det vara bra att fråga läkaren om innehållet i vaccinerna. Fråga specifikt vad de vet om de adjuvanser

som finns i det specifika vaccinet och dess toxiska effekt. Det kommer ganska snabbt att bli tydligt att läkarna i majoriteten av fallen knappt vet vad adjuvanser är för något, och då kan de än mindre veta något om deras toxiska effekt. Rent ekonomiskt så lönar det sig mer för läkemedelsindustrin att mörka vaccinationsskador än att utveckla genuint säkrare vacciner. Detta är sanningen så som jag upplevde den – alltså ingen teori, utan min direkta arbetslivserfarenhet!

– Du har nyligen fått en liten bebis. Kommer du att vaccinera? Kommer du att ge babyn några vaccin alls? Varför/ varför inte?

– Kort och gott – aldrig i livet! Jag och min partner är överens om att vi inte kommer att vaccinera vårt barn. Jag är mer övertygad än henne på grund av min bakgrund inom industrin. Vi har dock tillsammans grävt i en massa vetenskapliga studier, statistik, dokumenterade fall och kommit fram till att risken är alldeles för stor och att det skadar mer än det hjälper.

Det pratas ju även om tvångsvaccinationer i media. Jag har sagt det förut och säger det igen – jag emigrerar hellre ut ur landet än att låta mitt barn bli injicerat med en rad giftiga adjuvans, konserveringsmedel och andra mycket tvivelaktiga ingredienser som finns i vacciner.

Attityden att ”man måste vaccinera sig” bygger på det felaktiga antagandet att vacciner har ”utrotat” en massa sjukdomar och håller dem i schack, vilket inte heller är sant enligt min uppfattning efter att ha sett statistik på det. Även den statistiken finns att ta del av på min blogg.

Jag vill dock inte bli en till i mängden som säger till folk vad de ska, och vad de inte ska göra. Jag informerar gärna om det jag vet, men kommer aldrig att säga till folk vad de ska besluta sig för. Jag tycker det är viktigt med den fria viljan. Vill man fortfarande tro på vacciner för att man är trygg med det ska man givetvis ha rätt att kunna vaccinera sig. Folk måste ta sitt eget ansvar nu och läsa på själva för att utbilda sig i frågan och låta den kunskapen leda dem fram till deras egna beslut. Det viktiga är att man vet vad man ger sig in i och är medveten om riskerna.

I dag så informerar varken läkare, myndigheter eller annan sjukvårdspersonal om vacciners bieffekter, vilket egentligen är deras skyldighet. Anledningen till att läkemedelsbolagen kan mörka all denna vetenskap och vaccinationsskador är att folk hellre litar blint

Mehdi Nodehi, biokemist, entreprenör och före detta produktchef inom vaccin-adjuvansindustrin.

på så kallade experter (som direkt eller indirekt bearbetats av läkemedelsbolagen) än att själva efterforska i frågan. Det är många som far illa och i efterhand säger att om någon hade varnat för bieffekterna, så skulle de absolut ha undvikit vaccinet. Att detta är ett självklart val för mig beror ju på min insyn i vaccinindustrin och vad vacciner egentligen innehåller. Så det vore lite extra oansvarigt av just mig att utsätta mitt barn för riskerna att drabbas av diverse autoimmuna och neurologiska sjukdomar. Min uppfattning som biokemist är att ett starkt och friskt immunförsvar är det absolut viktigaste och mest grundläggande skyddet man kan ha mot farliga invaderande bakterier, virus och svamp. Sen kan man givetvis bygga på det skyddet med en rad olika naturliga, icke-syntetiska antibiotikum och immunstimulerande mediciner som effektivt bekämpar patogener (såsom vitlök, ingefära, oreganolja, tea-treeolja, kanel, gurkmeja, kokosolja etcetera).

Har man dock inte ett friskt och starkt immunförsvar som grund, så är man tyvärr illa ute oavsett val av medicin eller åtgärd. När vetenskapen nu har visat att vaccinadjuvanser i det långa loppet faktiskt försvagar och förvirrar immunförsvaret, så är det för min del givet att de ska undvikas.

Redaktionen intervjuade Mehdi Nohedi

Foto: Mehdi Nodehi, privat samling

Mehdis blogg: www.iterated-reality.com/sv

NHF Sweden representerade NHF i Codex Alimentarius i Chennai vid CCSCCH-3 om kryddor och kulinariska örter

NHF Sweden, skulle åka med Scott Tips för att närvara vid the Codex Committee on Spices and Culinary Herbs (CCSCH) i Chennai i Indien den 6-10 februari 2016. Det var meningen att vi främst skulle lära oss hur proceduren i Codex

Alimentarius går till.

Bara några dagar före avresan fick vi, Sara Boo och Michael Zazzio, emellertid veta att vi faktiskt skulle få äran och förtroendet att på egen hand representera NHF, moderorganisationen, på mötet, eftersom Scott Tips dessvärre hade fått förhinder.

CCSCH är det yngsta utskottet och har bara funnits i tre år. Indien exporterar stora mängder kryddor och är världens största konsument av kryddor. CCSCH-utskottet är till för att införa globala standarder för handel med kryddor och kulinariska örter mellan länder. Transparens är ett ledord.

Sara Boo poserar framför programmet för den veckolånga Codex Alimentarius-konferensen om kryddor, som hölls i Chennai i Indien.

Sara Boo brevid M. R. Sudharshan som var mötesordföranden för den Codex Alimentarius-konferens i Chennai, där Michael Zazzio och Sara Boo var delegater för National Health Federations räkning i februari månad 2016.

Sara Boo bredvid David Massey i Codex Alimentarius sekretariat. David Massey bor och arbetar i Rom i Italien, där Codex har sitt huvudkontor. Bredvid David Massey sitter Tom Heilandt.

Vi blev glatt överraskade av att NHF motogs så väl, både av Codex sekretariat och av de andra delegaterna. Vi förstod att NHF var mycket respekterat och faktum är att en person i sekretariatet sa att NHF är som en frisk fläkt *"NHF kommer alltid med intressanta och välgenomtänkta kommentarer, som är helt annorlunda i jämförelse med de andra delegaternas"*. När vi i pauserna pratade lite mer ingående med de övriga deltagare, så upptäckte vi att det fanns både delegater och nyckelpersoner som visade sig inte bara vara öppna för ekologisk odling utan även för alternativa behandlingar.

Goda kontakter med delegaterna

Vi fick goda relationer med flera av de andra delegaterna. Vi satt vid sidan om IOSTA, den internationella intresseorganisation som representerade industrin och de blev mycket intresserade när vi berättade att det existerar ett ORAC-värde och att många kryddor kommer väldigt högt på ORAC-skalan, vilket betyder att de är goda antioxidanter. Vi blev dels förvånade över att de inte kände till detta men ännu mer förvånade när de uppgav att de ville ha mer information och vetenskapliga studier om det och även sa att de kunde få massmedia att skriva om det.

USA och Australien är förvisso drivande när det gäller att få till standarderna så att de gynnar industrin, men samtidigt måste vi säga att vi upplevde alla som mycket humana, att de i grunden vill väl, tar sin uppgift på största allvar och att de faktiskt vill att det skall bli bra ur ett konsumentperspektiv med tanke på säkerhet, tillsatssämen och annat. En delegat berättade förvisso att det på dessa Codex-möten finns byråkrater som

inte ens vet hur kryddan ser ut som de ska besluta om och än mindre om de specifika egenskaper som gäller för örten.

Även om det var långa dagar med mycket och idogt arbete med att utforma standarderna, så var det ett gemytligt Codex-möte och vi sjöng och firade en delegat som fyllde år. Det blev också glädjefyllt efter att mötet hade avhandlat kummin. Kummin blev nämligen den första ört som detta utskott hade färdigbehandlat, så att det nu var redo att skickas till och antagas av CA-kommissionen. Det blev breda leenden och applåder så att det rungade i lokalen när ordföranden förklarade att vårt gemen-

"Cut the cake!" Ett födelsedagsbarn firas med tårta under Codex Alimentariuskonferensen i Chennai.

samma, goda arbete äntligen hade kommit till ett första avslut.

NHF påverkar globalt

NHF lyckades också att säga ett och annat vettigt. Vi tog upp det faktum att många klumpförebyggande ämnen är aluminiumbaserade, vilket fick flera delegater att trycka på att dessa ämnen är onödiga. Flera länder inflikade då även att deras länder inte använde sådana ämnen och att de inte behövdes. NHF drev även en linje som betyder att man inte behöver bespruta så mycket. Vi gav stöd åt Turkiet i några frågor som skulle minska risken för att konsumenterna skulle bli förvirrade, till exempel vad gäller oregano. Oregano (*Origanum vulgare*) är nämligen inte alltid oregano och vi tryckte därför på att man i standarderna alltid ska använda de botaniska namnen. I vissa länder används faktiskt namnet oregano om örter som inte alls är oregano och inte ens tillhör

Den turkiska delegationen försöker att övertyga andra medlemsstaters delegater om att Lippia inte bör räknas som oregano. På bilden ser vi bland annat delegater från Malta och en representant för EU.

Tom Heilandt i sekretariatet gladdes över att ha fått Ionosil, kolloidalt silver av National Health Federation.

samma familj. En sådan ört är Lippia graveolens (en verbenaväxt), som i Mexico dock kallas oregano. Mejram (*Origanum majorana*) tillhör däremot oreganofamiljen, men den behandlas för sig själv i en egen standard. Därför borde inte Lippia vara med i oreganostandarden, eftersom växterna fysiskt och kemiskt sett har olika egenskaper och kvalitéer. Mexico ville förstås fortsätta att kalla sin Lippia för oregano, för när folket där köper en burk oregano, så skulle de komma att känna sig lurade om den inte innehöll den oregano som de är vana vid, det vill säga Lippia. Olika terminologier i olika länder är ju aldrig enkelt, men om man alltid håller sig

till de botaniska namnen, så kommer ju all förvirring med tiden att försvinna, menade NHF. Andra delegater menade att det handelsmässigt skulle underlätta om alla örter som saluförs som oregano också omfattades av en och samma standard. Det visade sig att även Turkiet hade en växt som de inhemskt kallar oregano, men som inte avser den oregano som vi menar med oregano. Därför är det viktigt att hålla på de botaniska namnen, menade Turkiet. Ordföranden föreslog att en e-arbetsgrupp skulle tillsättas för att utarbeta en fungerande standard för alla örter som har oregano som handelsnamn. Ibland är vissa frön frukter, vilket

också ställer till det i terminologin. NHF tryckte på att man alltid ska använda de botaniska namnen för att undvika förvirring.

Codex tog även upp det faktum att om alla örter ska avhandlas enskilt så skulle det ta oss över 70 år innan allt var avhandlat. Därför pratades det om att man i stället skulle dela in växterna i grupper, så att fler växter skulle komma att omfattas av samma standard. I så fall skulle det i standarden ges utrymme för individuella skillnader mellan örterna.

Nationella kontra internationella regler

En fråga som vi länge hade ställt oss var hur besluten i Codex påverkar den enskilda, lilla bonden som vill sälja lite kryddor på den lokala marknaden. Vissa delegater menade att Codex riktlinjer även gällde för den lokale lille bonden medan andra menade att i

Marco Castellina representerade EU.

sådana fall gäller nationella riktlinjer. Till slut frågade vi "the chairman himself", Dr M. R. Sudharshan, tidigare direktör för Reseach, Spices Board India, Ministry of Commerce and Industri, Government of India, och han sade då klart och tydligt att Codex bara gäller för handel mellan länder. Scott Tips, som har arton års erfarenhet av Codex-möten, har emellertid därefter informerat oss om att detta motsägs av "Codex Strategic Plan", som även anför att Codex-standarderna ska tillämpas nationellt. Vår slutsats blir då att lagar förmodligen antas ur aspekten att lagen ska vara till för den globala handeln, utan att man då har i åtanke och bearbetar aspekter ur den lilla bondens perspektiv, enkom för att man tror att det är inte tillämpligt på den lilla bonden.

Text: Sara Boo och Michael Zazzio

Foto^{1-5, 7-8}: Michael Zazzio

Foto⁶: Sara Boo

Foto⁹: Michael Zazzio, privat samling

Michael Zazzio och Sara Boo under Codex Alimentariuskonferensen i Chennai.

Kolloidalt silver-rättegången

Den 24 oktober 2014 startade Helsingborgs Dagblad med VoF-journalisten Joakim Björck i spetsen ett mediadrev mot Anders Sultan där han skandaliserades och utmåldes som en lurendrejare och kvacksalvare och till och med brottsling inför hela svenska folket, han hängdes ut med både namn, bild och arbetsplats. Samtidigt slog tidningen fast att kolloidalt silver bara var en bluff – både farligt och överksamt. HD skrev totalt nio artiklar i drevet mot det kolloidala silvret Ionosil och Anders Sultan, som bestämde sig för att stämma tidningen för förtal, ett mål som Sultan sedermera förlorade trots att han hade lagen på sin sida – och skyddades av både grundlag, mänskliga rättigheter samt en rad andra konventioner.

Anders Sultan stämmer tidningen

Eftersom tidningen pekade ut Anders Sultan som klandervärd genom att han hade beskrivits som brottslig, att han skulle ha brutit mot läkemedelslagen och en mängd andra lagar, samt vara en lurendrejare, lögnare som bara utnyttjade andra människor och deras lidande för egen vinning skull med sitt bluffmedel som hade "noll" effekt, bestämde Anders Sultan sig för att stämma HD för grovt förtal, rättegången gick av stapeln 21-23 februari 2017, vid tingsrätten i Helsingborg.

I strid med mänskliga rättigheter

Tidningen har i sitt mediedrev haft en helt felaktig arbetshypotes ända från början. HD hävdade nämligen att Anders Sultan som VD för Ion Silver hade marknadsfört sin produkt Ionosil på Facebook. Ion Silver existerade dock inte på Facebook, och hade varken någon offentlig sida eller profil. Anders Sultan var med på Facebook med en vanlig, privat Facebook-profil som miljoner andra, och är med i en rad grupper, bland annat den slutna gruppen Kolloidalt silver 2.0, precis som de 20 000 andra privata medlemmar som vid det tillfället fanns i gruppen. Anders Sultan medverkade på samma premisser, han delade information, länkar och erfarenheter, precis så som alla andra i gruppen som i dag har vuxit till 44 800 medlemmar. Vi har yttrandefrihet i Sverige, det är en mänsklig rättighet och var och en får lov att uttrycka vad den vill, så länge personen inte skadar eller förtalar någon annan. Denna yttrandefrihet som privatperson är en grundläggande rättighet och finns inskriven i vår grundlag.

Tidningens falsarium

Tidningen hävdade bestämt att det var marknadsföring och att allt som Anders Sultan skrev på Facebook skrevs av honom i egenskap av VD för Ion Silver AB, och att det var inget som han kunde frånträda.

"Vi har inte förtalat Anders Sultan, utan bara citerat de omfattande medicinska påståenden som han gjort i en Facebookgrupp i egenskap av VD för Ion Silver AB – inte som privatperson", skrev Lars Johansson, chefredaktör på HD efter att han hade nåtts av kritiken.

Denna felaktiga slutsats är grunden till hela förtalskampanjen och tidningen basunerade alltså ut att Anders Sultan uttryckte sig som VD:n för Ion Silver och att det därmed utgjorde brott mot en rad lagar som Läkemedelslagen, Marknadsföringslagen och Patientsäkerhetslagen. Nu är det så att eftersom det bevisligen är privat kommunikation som har skett så kan det inte vara brott mot någon av lagarna, utan vi alla får lov att yttra oss privat om våra tankar, erfarenheter, sprida artiklar och rapporter, vi får även ge varandra råd och tips. Detta får alla privatpersoner göra, men om tidningen hade erkänt det så hade det aldrig blivit någon artikelserie. HD har således lyckats med konststycket att göra en höna av fjäder utan att ens ha en fjäder att börja med.

Tidningen gav en skev bild av KS

Tidningen målade i sin artikelserie upp en bild av att kolloidalt silver var verkningslöst, ja till och med farligt och skrev att det fanns inga vetenskapliga belägg för det, det hade ingen effekt invärtes, och det fanns *"noll bevis för att det skulle funka"*. Tidningen hävdade även att kolloidalt silver försvann som kosttillskott just för att det var så farligt. Det är dock inte sant. Anledningen till att det inte längre kan registreras som kosttillskott beror på är att reglerna kring vad som får klassas som kosttillskott ändrades inom EU den 1 januari 2010. Det slog brett mot en rad olika mineraler bland annat guld, svavel och vanadin. Andra mineraler som till exempel selen begränsades genom att direktivet bara godkände vissa föreningar, med kontentan att både oorganiskt silver och selen försvann, medan vissa former av organisk selen fanns kvar. Oorganisk selen är mindre toxisk än organisk selen, samma gäller för silver så det har ingalunda med toxicitet att göra att mineralerna försvann.

I USA säljs kolloidalt silver som ett

mycket uppskattat kosttillskott och används av 10 miljoner amerikaner och det finns över 100 tillverkare på den nordamerikanska kontinenten.

Nästan 700 000 kronor kostade det Anders Sultan att i domstol försöka hävda sin rätt att inte behöva pekas ut som brottslig eller klandervärd.

Digert material till försvar

Anders Sultan lämnade in ett digert bevismaterial till rätten. Jag var dessutom själv vittne i målet och skulle vittna om KS och dess vetenskaplighet. Jag vittnade om att det faktiskt finns studier som visar att silvernanopartiklar är verksamma både vid infektion av HIV, herpes simplex-virus, adenovirus och cancer. Det är studier som finns på PubMed, den amerikanska regeringens officiella databas för medicinska studier. Det finns även forskning som visar att kolloidalt silver förbättrar antibiotikans effekt, och laboratoriestudier som visar att kolloidalt silver till och med effektivt dödar resistenta bakterier – sådana bakterier som antibiotika inte biter på! Att påstå att det finns "noll bevis", som tidningen påstod, är inte bara osakligt utan är att grovt misshandla sanningen till den grad att den blir en ren lögn. Silver ger inte heller upphov till silverresistenta bakterier. Det visar en dansk studie. Statens serum-institut i Danmark testade hela sitt lager bestående av 400 antibiotikaresistenta bakteriestammar efter det att institutet hade nåtts av Åsa Mellhus utspel om silverresistens. Institutet kom fram till att ingen sådan resistens existerade. Åsa Mellhus var en av HD:s experter som fick uttala sig i artiklarna och hon hade dessförinnan gjort sig känd för att kraftigt motarbeta kolloidalt silver. Mellhus motarbetade till och med de effektiva silverplåster som sjukvården använde på brännskador och svårsläkt sår. Detta ledde till att Hansaplasts plåster togs bort från marknaden, en åtgärd som var helt onödig och saknade grund.

Tidningen kör i ett snedspår

Det skulle sedan visa sig att tidningens advokat i rättegången aldrig ens gick i svaromål gentemot bevismaterialet för kolloidalt silver ur ett vetenskapligt perspektiv, då de naturligtvis hade insett att det var omöjligt att motbevisa eller förkasta publicerade studier från de stora vetenskapliga forskningsdatabaserna PubMed och Medline. Helt plötsligt så föll även artikelseriens alla påståenden om att kolloidalt silver endera var verkningslöst eller enbart skulle ha effekt på öppna sår. Rätten överbevisades också om att kolloidalt silver även hade effekt på invärtes besvär, det bevisades ju av att kolloidalt silver till och med var läkemedelsklassat fram till 1947 i Sverige. Vissa produkter var på den tiden injektionslösningar, och produkten hade givetvis inte blivit godkänd om den inte hade haft någon invärtes effekt. Tidningen sa då att man inte hade någon synpunkt på bevismaterialet och inriktade sig i stället på att få juryn på sin sida genom att existensberättiga artiklarna baserat på vaga antaganden där de resonerade att många svaga individer ju kunde råka illa ut om de tog KS i stället för att gå till sjukvården och få *"etablerad medicin"*. Det där är dock ett typiskt "skeptikerargument" som skeptikerna har använt i alla tider, och som har visat sig att inte hålla genom domslut i Högsta förvaltningsrätten som år 2011 slog fast att det är ett alldeles för hypotetiskt antagande för att kunna beaktas.

Inte farligt för att HD skriver det

Att silver skulle vara farligt var också något som avslöjades som en total lögn. Jag tog i mitt vittnesmål upp att tidningen helt hade missat vad olika myndigheter hade kommit fram till angående KS. Bland annat kan man utläsa från följande myndigheter:

- WHO: Det är säkert att inta 7,8 teskedar kolloidalt silver per dag under en livstid om 70 år.
- EU: Det är inte levertoxiskt att konsumera motsvarande 210 liter kolloidalt silver per dag.
- EPA: Dricksvattnet i kolloidalt silver är 2 000 gånger giftigare än silvret.
- Giftinformationscentralen: Det finns inga rapporter om några förgiftningsfall av elektrokolloidalt silver.
- Läkemedelsverket: Kolloidalt silver består av 99,999 % vatten och det motsvarar en homeopatisk D5-utspädning (observera att silvernitratt som är en giftig förening med silver finns godkänd i D6).

Dessutom finns det en studie på PubMed som visar att man måste dricka 35 000 liter

KS för att riskera att drabbas av en förgiftning och då vet vi att en människa dör redan vid ett intag av 8 liter vatten.

Experterna i rätten

Det fanns en mängd "experter" som uttalade sig i artikeldrevet och som senare även kallades till vittnesförhör i rätten. I förhören med dessa påstådda "experter" så framkom det att dessa inte hade den minsta kunskap om kolloidalt silver. Det framkom även att tidningen medvetet hade förvringt fakta, lyft saker ur sitt sammanhang, felciterat källor och till och med hittat på egna citat. I rätten anmärkte "experterna" även på att de inte hade uttryckt sig så som tidningen hade återgett det. Detta trots att journalisten, Joakim Björck under ed hade bedyrat att hans arbetsmetoder omöjliggör misstag. Journalisten sade att han spelade in alla samtal och sedan transkriberar dessa. Ändå så sa alltså många vittnen att de inte alls hade uttryckt sig så som tidningen hade framställt det. Tidningen lät exempelvis Maria Gustavsson från Läkemedelsverket komma till tals som expert, och hon tillskrivs bland annat yttrandena att "det rör sig om sagor" det vill säga avseende de förbättringar som människor vittnar om i KS-gruppen, och att "Anders Sultan saknar helt vetenskapliga belägg för sina påståenden" I rätten erkände experten dock snabbt att hon inte kunde något om kolloidalt silver, att hon inte har tagit del av vare sig artiklar eller vetenskapliga studier som rör kolloidalt silver och erkände även att hon aldrig ens hade läst en enda studie om silvernano-partiklar. Hon hade alltså ingen kunskap om kolloidalt silver. Hon visste inte ens att kolloidalt silver hade varit en registrerad medicin fram till 1947 i Sverige – ändå så var hon tidningens sakkunnige från Läkemedelsverket i frågan.

Åsa Melhus

HD skrev i artikeldrevet *"Det finns inga vetenskapliga belägg för att det (kolloidalt silver) har en medicinsk effekt i människokroppen, säger Åsa Melhus, överläkare i klinisk mikrobiologi och infektionsmedicin vid Akademiska sjukhuset i Uppsala."* Åsa Melhus erkände direkt att hon var felciterad och berättade att det som hon hade sagt var att det inte fanns någon "fysiologisk effekt" av silver i kroppen. Det översatte Joakim Björck med att det inte fanns någon medicinsk effekt av kolloidalt silver i kroppen och det var även genom detta påstående som HD sedan hängde ut Anders Sultan och påstod att kolloidalt silver var en bluffprodukt. Det är sant att kolloidalt silver inte har några

fysiologiska effekter, detta beror på att silver inte ingår i vår ämnesomsättning, det tas helt enkelt inte upp och metaboliseras och används av några enzymer i kroppen – därmed har det ingen fysiologisk effekt och inverkar inte i vår fysiologi (att det inte tas upp och lagras är även orsaken till att rent silver är ofgiftigt). Bara för att det inte har någon fysiologisk effekt i ämnesomsättningen så betyder det inte per automatik att det inte kan ha någon medicinsk effekt – vilket Åsa Melhus inte heller motsatte sig i rätten.

Per-Åke Sandvold

I en av de första artiklarna skrev journalisten även att Läkemedelsverket polisanmäler Ion Silver, samt att Läkemedelsverket ska samråda med andra berörda myndigheter, främst Livsmedelsverket och Konsumentverket och att även Kemikalieinspektionen kan kopplas in. Det var Per-Åke Sandvold, titulerad som enhetschef för Narkotika och olagliga läkemedel vid Läkemedelsverket som intervjuades av tidningen:

– *Vi ska gemensamt titta på vilka sanktionsmöjligheter vi har och vem som är bäst lämpad att lägga ett saluförbud, sa Per-Åke Sandvold. Han beskriver målet med insatserna:*

– *Det viktiga är att produkten försvinner från marknaden, eller att man upphör med att göra den här typen av medicinska påståenden.*

Läkemedelsverket/Sandvold uppgav även till tidningen att myndigheten "polisanmäler Ion Silver". Vid denna tidpunkt hade det emellertid inte fattats något beslut vid myndigheten, det fanns inte ens öppnat något tillsynsärende – det öppnades inte förrän två veckor efter att Sandvold hade gått ut i HD och sagt att Läkemedelsverket polisanmäler Ion Silver AB.

Att en myndighet på förhand går ut i en tidning och talar om vad ett tillsynsärende ska resultera i, innan det finns ett ärende vid myndigheten, är ett tjänstefelbrott. Det är även förbjudet för myndigheter att gå ihop och i strid med lagen konspirera mot ett företag och mot en laglig produkt. Sandvold polisanmälde därför för detta. Det tragikomiska är att Per-Åke Sandvold på Läkemedelsverket åberopade meddelarfrihet, det vill säga privat yttrandefrihet, trots att han inte omfattas av det när han yttrar sig till HD som tjänsteman, men han friades ändå av JK trots att JK några rader tidigare i sitt beslut hade fastställt att Sandvold faktiskt talade för myndighetens räkning. JK menade ändå i sin slutkläm att Sandvold hade agerat som privatperson till tidningen och inte för

myndighetens räkning. Så till och med JK skyddar enhetscheferna vid våra myndigheter. Att Sandvold bedömdes vara privat är lika lagvidrigt som att Anders Sultan bedömdes vara i tjänst när han bevisligen var privat och idkade privat korrespondens genom sin privata Facebook-profil.

Det är väldigt lustigt i sammanhanget att Sandvold anses vara privat när han rings upp på arbetstid på Läkemedelsverket för att svara på frågor från HD för Läkemedelsverkets räkning. Alla som läser tror säkert att det är Läkemedelsverket som har kommit till tals och inte en privatperson. Sandvold jagar samtidigt Anders Sultan med ett vite, som går ut på att även om Anders Sultan efter sin arbetstids slut eller på sin fritid yttrar något, inte bara specifikt om Ionosil, utan även generellt om kolloidalt silvers hälsoeffekter, så kommer företaget av Läkemedelsverket att åläggas att betala ett vite på 800 000 kronor. Om man gör en jämförelse, så skulle det betyda att en handlare som säljer vitlökskapslar, inte bara skulle förbjudas att prata om sina egna vitlöksprodukter utan även om vitlök i allmänhet, privat – 24 timmar om dygnet – även på sin fritid. En sådan inskränkning bryter mot de mänskliga rättigheterna så att det bara rungar om det.

Per-Åke Sandvold blev även han felciterad och journalisten hittade till och med på citat åt honom. HD skrev *"Många av dem berättar i inlägg om hur de har blivit bättre eller friska från svåra sjukdomar tack vare kolloidalt silver"* (detta gäller alltså inlägg i Facebook-gruppen Kolloidalt silver 2.0). *"Upp till bevis"*, hade Sandvold svarat enligt HD. Det vidhöll han även i förhöret i rätten, men det motsades av ett inspelat telefonsamtal med honom från 2014, vilket spelades upp i rätten, där han bestämt hävdade att han inte hade sagt det.

Sandvolds polisanmälan mot Ion Silver

Två veckor efter att Sandvold till HD sade att Ion Silver polisanmäls, så startades ett tillsynsärende mot Ion Silver AB och efter ytterligare en tid så gjordes även en polisanmälan mot företaget. Den 6 juli 2015 lade kammaråklagare Stefan Waern dock ner förundersökningen, då det underlag som Läkemedelsverket hade skickat in baserades på tidningens "avslöjande" om att Anders Sultan tillsammans med 20 000 andra privatpersoner diskuterade hälsofrågor i en sluten Facebook-grupp på Internet. Detta var naturligtvis inget brott, eftersom alla åtnjuter en privat yttrandefrihet. Varken åklagarmyndigheten eller Läkemedelsverket brydde sig om att underrätta företaget trots att det är deras

skyldighet. Inte heller HD skrev om det – inte förrän det av företaget blev känt genom att det kunde "läsas mellan raderna" från vad HD-advokaten hade skrivit i förevarande mål. Då publicerades det emellertid samma dag i HD, självfallet i negativa ordalag för Anders del. Det hade då gått över tre månader sedan åklagarens lade ned förundersökningen mot Anders Sultan och Ion Silver.

Spelet bakom kulisserna

Jag kan berätta att under den förberedande förhandlingen så kunde man sålla bort politiker som man inte ville skulle sitta i rätten. HD:s advokat petade bort alla politiker som tillhörde SD, advokaten behöver inte ens ange några skäl, och han valde strategiskt, det som han ansåg skulle gynna hans fall. Advokaten petade även bort en annan person – visste han att denna annars skulle komma att ta Anders parti? Anders Sultan petade inte bort några politiker alls. Det visade sig dessutom att domstolen såg till att skicka hela listan över alla jurymedlemmar till HD-advokaten i förväg, så att denne kunde sålla bort jurymedlemmar, men listan skickades inte till Anders Sultan. Att man får lov att peta bort politiker från juryn beroende på deras politiska tillhörighet eller av andra anledningar, utan att ange skälen för att det ska gynna ens fall, är ju helt förryckt. Men varför politiker överhuvudtaget? Varför är det inte människor utbildade i juridik och lagstiftning som ska sitta i juryn och döma – i synnerhet i ett tryckfrihetsmål – där det inte går att överklaga domen från den svage partens sida, det vill säga privatpersonens sida? Rättsäkerheten är således helt obefintlig!

Avvisning av juridiskt ombud

För att ytterligare sabotera Anders Sultans chans att vinna rättegången, så såg tingsrätten till att Anders Sultans juridiska ombud Michael Zazzio avvisades. Tidningens advokat skylldes på att Michael skulle vara inkompetent för uppdraget, trots att han har mycket erfarenhet med att företräda, men det var helt okej att Anders Sultan företrädde sig själv, som inte har någon erfarenhet alls av rättsprocesser. Anders Sultan överklagade, och domaren gav honom även rätt att överklaga. Trots detta så körde samma domare sedan över Anders genom att sätta ut datum för målet innan överklagan hade hunnit tas upp i hovrätten. Då ska man veta att man även har rätt att överklaga en överklagan. Anders Sultans rättsäkerhet kördes alltså över igen, det vill säga dubbelt upp. En av de orsaker som HD-advokaten hade angett som orsak att Michael skulle avsättas som ombud

var att han var så okunnig så att det skulle äventyra hans klients rättsäkerhet. Men om motpartens ombud var inkompetent och inte kunde något, då skulle ju advokaten ha ett bättre utgångsläge själv för sin egen klient – hur tänkte han där? HD-advokaten visste naturligtvis att Michael kunde all erforderlig lagstiftning på sina fem fingrar och även kunde bevisa brotten.

Minimalt med tid

Anders Sultan hade begärt 6 timmar med tid för att kunna gå igenom all den bevisning som lämnats in. Domaren avsatte 1.5 timme. Detta gjorde att juryn inte fick en chans att ta till sig all den bevisning som fanns för att kunna vinna målet för Sultans del.

Advokaten bröt mot rekommendation

Advokatsamfundets har gått ut med rekommendationer om att respektera de mänskliga rättigheterna (föreningsfrihet och yttrandefrihet i det här fallet), men tidningens advokat bröt mot rekommendationen när han fortsatte att påstå att Anders Sultan var medlem i Facebook-gruppen Kolloidalt silver 2.0 i egenskap av VD för Ion Silver AB trots att det var bevisat att Sultan använt en privat Facebook-profil och – trots att Facebook-gruppens beskrivning tydligt säger att den slutna Facebook-gruppen är en förening och att medlemmarna är alla med i egenskap av privatpersoner. Advokaten tillstod dessutom att även privatpersoner lyder under läkemedelslagen trots att yttrandefriheten är grundlagsskyddad och har företräde före läkemedelslagen och marknadsföringslagen. Dessa icke juridiskt utbildade politiker som satt i juryn, hur ska de kunna göra en riktig bedömning när en advokat öppet far med osanning? Över ettusen gruppmedlemmar hade därutöver skrivit under på att de inte uppfattar Facebook-gruppen som någon marknadsföring, vilket tidningen hela tiden hade påstått.

Partisk domare?

Domaren förefall dessutom vara partisk. Man kunde under förberedande förhandlingar märka en tydlig kollegialitet mellan domaren och tidningens advokat. Det framkom dessutom under rättegången att domaren suttit i samma utredning som Per-Åke Sandvold på Läkemedelsverket och man märkte en tydlig inställning hos domaren under vittnesförhören, nämligen den att det är bara det som Läkemedelsverket säger som är riktigt. Ett vittne säger dessutom att domaren hade grimaserat och himlat med ögonen när hon avlade sitt vittnesmål till Sultans

fördel. När jag själv skulle vittna så fick jag en fråga om jag hade skrivit en artikel som publicerades i DN Åsikt. Jag hade varit med och författat, ja. Denna artikel handlade om vaccin, och advokaten ville att jag skulle berättat om denna artikel. Jag kunde inte förstå vad det hade med KS att göra. Då sa domaren att jag skulle svara på frågan, för att det handlade om trovärdighet. När Anders ställde en fråga med direkt koppling till målet, så behövde HD:s sida inte svara på det.

HD fulltspäckt av skeptiker

HD-journalisten hade intervjuat myndighetspersonerna och hade fått uttalanden som inte rörde kolloidalt silver specifikt, för det visste de ingenting om – det framkom under de avlagda vittnesmålen – utan tjänstemännen vid myndigheterna hade snarare pratat om läkemedelsslagstiftning i allmänhet.

Detta har journalisten sedan lyft ut ur sitt sammanhang och applicerat det på kolloidalt silver som ingick i journalistens agenda som redan från början var menad att attackera kolloidalt silver och avslöja "silverbluffen", vilket journalisten berättade vid sitt föredrag för VoF Skåne den 13 aug 2014. Björck säger till VoF Skåne *"Er uppmuntran sporrar förstås oss på HD att fortsätta att granska med skeptiska ögon"*. VoF står för Vetenskap och Folkbildning, som är en förening för skeptiker, det är så de kallar sig själva. Journalisten är, precis som hela kedjan från chefredaktör till ansvarig utgivare, uttalade skeptiker som inte tror det minsta på alternativmedicinsk behandling – det var i alla fall något som de alla erkände i vittnesförhör under rättegången.

Kort om skeptikerrörelsen VoF

Christine Öberg som har suttit i styrelsen i skeptikerföreningen VoF, vetenskap & folkbildning, har hoppat av och gjort en "pudel". Hon avslutade med att säga att *"om man värnar vetenskap och folkbildning är det inte skeptikerrörelsen man ska söka sig till"*. "Vad är VoF:s vetenskapliga hållning?" – detta var en av frågorna som jag fick som vittne. Jag svarade att VoF är kända för att vara faktaresistenta, och detta framkommer till och med i en välskriven akademisk avhandling även om själva uttrycket var mitt, för att hålla det kort i rätten. Christine Öberg är inne på samma spår när hon säger att skeptiker/voffare, även i ledningen, inte kan rätta sig även när de har fel och att det finns en oförmåga att ta till sig fakta som strider mot den egna världsbilden. Och det här leder till att skeptikerna bortförklarar och

slätar över, raderar kommentarer och i värsta fall blockar den som säger emot, säger hon. Christine säger även att VoF är hånfulla och har en överlägsen attityd och de uttalar sig tvärsäkert om saker man inte kan. Hon kritiserar att VoF delar in världen i svart eller vitt, endera är något bra eller så är det dåligt, endera så är något vetenskap eller så är det alternativmedicin. Jag sa sedan att jag håller med Christine och att jag ville avslutningsvis säga att det är precis i den andan som dessa artiklar av Joachim Björck har skrivits, Ion Silver har inte fått komma till tals, HD har blockat kommentarsfälten, HD har inte tagit till sig av de vetenskapliga studier som finns, allt förvrängs vad folk säger, och det extrapoleras och så vidare för att det ska passa in på den på förhand bestämda åsikten hos journalisten, och tidningen rättar inte sig när det är bevisat att tidningen har fel.

Hotet mot läkemedelsbolagens vinster och kontroll över sjukvården – kolloidalt silver. Medlets vetenskapligt dokumenterade effekter på virus, bakterier, svampar och parasiter skrämmar många på de svenska myndigheterna, inom den etablerade sjukvården och läkemedelsindustrin. Medlet, som är ett vattendesinfektionsmedel, är dessutom helt ofarligt att förtära.

Skulle ha vunnit enligt lagen...

Självfallet skulle Sultan ha gått segrande ur målet, men det gör man inte om man heter Anders Sultan, för då berövas man till och med sina mänskliga rättigheter och självfallet får man då också betala för skymfen, dessutom ur egen privat ficka. Som om inte det vore nog så är det orättvisa spelregler från början då den enda part som kan överklaga i ett sådant här mål är tidningen. Den lilla, privata människan kan inte gå vidare till

högre instans och företag kan inte stämma tidningar. Att vinna ett sådant mål torde vara mest för sin heders skull, då det skadeståndsbelopp som vi i dag har förstått tilldöms den förtalade bara är 50 000 – ynka 50 000 kronor för att tidningen förstör ens liv! Förlorar du så får du betala desto mer, 680 000 kr är prislappen för att tidningen har förstört ditt liv, ditt anseende och har basunerat ut att du är brottsling, detta fastän du är en helt ostraffad individ – vilket Anders Sultan är. Anders Sultan har inte gjort något brottsligt varken privat eller som VD för Ion Silver – företaget som förser hela Sverige och Norden, och nu även Indien med Ionosil, kolloidalt silver. Anders Sultan har enträget fortsatt sitt arbete, trots alla de drev som VoF, Vetenskap och Folkbildning, har iscensatt genom åren och han kommer att fortsätta eftersom han är en eldsjäl som brinner för detta och som vet att Ionosil är en fantastisk produkt.

Kolloidalt silver är ett allvarligt hot...

Rättegången tog tre heldagar. Sista kvällen skulle jurymedlemmarna rösta på vad de tyckte var rätt. Det är sant och de röstar direkt, de hinner inte ens kolla upp lagstiftning och se vad som verkligen gäller. De hinner inte sortera information och undersöka vad som gäller. Därför kan jag säga att utfallet i rätten inte var baserat på lagstiftning utan tvärtom på godtycke, och det baserades mer på åsikter, känslomässiga incitament, förmodade förväntningar och bindningar och eventuellt även på auktoritetstilltro. HD och advokaten är nog smärtsamt medvetna om att de egentligen inte skulle ha vunnit om det verkligen var lag, ordning och rättvisa som skulle skipas. De undkom enbart på grund av det skeva system som har byggts upp. Hade Anders Sultan vetat om allt detta på förhand, så skulle han aldrig ens ha försökt att stämma tidningen. I Sveriges domstolar handlar det i dag inte längre om rättssäkerhet och rättvisa, utan det handlar om att skydda myndigheternas tjänstemän och deras förlängda arm – massmedia – som ska upprätthålla elitens framfart. Kolloidalt silver måste vara ett allvarligt hot för dem, eftersom de till och med kör över de mänskliga rättigheterna. I Sverige är det alltså inte brottsligt för tidningar att peka ut en privatperson som brottslig, trots att personen i fråga bevisligen inte är kriminell eller finns i något brottsregister.

Text: Sara Boo

Foto: Michael Zazzio